

בג"צ 2787/14 - נטורל קייקס בע"מ נ' הרבנות הראשית

בג"צ 2787/14 - נטורל קייקס בע"מ נ' הרבנות הראשית

בג"צ 2787/14

נטורל קייקס בע"מ

נגד

הרבנות הראשית

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

[13.04.2014]

כבוד השופט י' עמית

כבוד השופט צ' זילברטל

כבוד השופט א' שהם

עתירה למתן צו על-תנאי וצו ביניים

בשם העותרת:

עו"ד הדד רפאל

פסק-דין

השופט א' שהם:

1. עניינה של העתירה שלפניי, בבקשת העותרת כי יוצא צו על תנאי, המורה למשיבה ליתן טעם "מדוע לא תאפשר לעותרת למכור את מוצריה [...] במהלך חג הפסח הקרוב". העותרת מלינה על כך שהמשיבה הנחתה את משגיחי הכשרות הפועלים מטעמה, שלא לאפשר את קליטת מוצרי המזון שמייצרת העותרת, במקומות הנתונים להשגחת המשיבה.

2. מוצרי המאפה המיוצרים על-ידי העותרת הינם כשרים לפסח, אך בצורתם החיצונית הם דומים לדברי מאפה שאינם כשרים לפסח. בשל כך, פנתה המשיבה לעותרת במכתב מיום 8.4.2014, והנחתה אותה להמנע מלשווק את מוצריה בפסח. כפי שהובהר במכתב, הנחיה זו של המשיבה מתבססת על שני מקורות. המקור הראשון הוא מכתבה של העותרת מיום 20.3.2006, ובו היא מצהירה כי ידועה לה עמדת הרבנות, לפיה "אין לייצר לפסח מיני מאפה כשרים לפסח הדומים למאפי חמץ", ומתחייבת כי בעתיד תשווק מוצרים כשרים לפסח שיהיו "שונים מהמתכונת הרגילה". המקור השני להנחייתה של המשיבה, כפי שהובהר במכתבה, הוא "נוהל שינוי צורה בדברי מאפה".

3. אשר להתחייבותה משנת 2006, טוענת העותרת, כי מנהל העותרת דאז חתם על ההתחייבות "מתוך הסתמכות על נציגי הרבנות ובשל הלחץ בו היה נתון ערב חג הפסח". עוד טוענת העותרת כי בחלוף הזמן, היא "הבחינה כי יצרנים אחרים פועלים אחרת [...] ומכאן הבינה העותרת כי הנחיה זו בטלה ועברה מן העולם". טענות אלה אין בידי לקבל. לא זו דרך ההתנהלות הראויה של יצרן אל מול גורם מפקח, וככל שסברה העותרת שתוקפה של הנחיה המשיבה פג, היה עליה לברר את הנושא מבעוד מועד ולא לפעול על דעת עצמה. קל וחומר שעליה לנקוט בדרך זו, נוכח התחייבותה המפורשת לעמוד בהוראות הנוהל. על פני הדברים נדמה, כי במקום לפנות למשיבה זמן סביר לפני פרוס חג הפסח, ולברר את המצב המשפטי לאשורו, עצמה העותרת את עיניה והמתינה עד לרגע האחרון, על מנת לפנות לבית משפט זה בבקשת סעד.
4. אשר לנוהל המוזכר במכתבה של המשיבה, לא בא זכרו בגדרי העתירה דנן. זאת, על אף שהוא מפורסם וגלוי באתר האינטרנט של הרבנות הראשית, תחת הכותרת "הערכות למתן כשרות למוצרים כשרים לפסח". בנוהל זה, אשר פורסם על ידי "אגף כשרות ארצית" ברבנות הראשית, נכתב באופן מפורש, כי "כפי הידוע התקבלו מספר החלטות חד משמעיות בוועדות הכשרות של מועצת הרבנות הראשית לישראל, בנושא 'שינוי צורה של מוצרי ומיני מאפה לפסח' המחייבים להיות מובדלים מהייצור החמץ והרגיל לימות השנה". יש לציין כי העותרת התייחסה לנוהל זה, בתשובתה למשיבה מיום 9.4.2014. ואולם, בעתירה דנן, לא זו בלבד שהעותרת אינה מזכירה את הנוהל, אשר נדמה כי הוא עומד בבסיס התשתית המשפטית הרלוונטית לבירור העתירה, אלא אף נכתב כי "המשיבה מעולם לא פרטה הנחיה זו, לא הוציאה כללים מסודרים ולא תקנות".
5. כל המבקש לבוא בשעריו של בית משפט זה, נדרש להקפיד הקפדה יתרה על פריסת תשתית עובדתית רחבה ומהימנה בפני בית המשפט. לא אחת, הובהר בפסיקה, כי: "בית המשפט הגבוה לצדק חייב להישען במידה רבה על התיאור של נסיבות הרקע של כל נושא המובא לפניו להכרעתו, כפי שהוא עולה מן העתירה ומן התצהירים, המוגשים על-ידי בעלי הדין. בשל כך מתחייבת הקפדה יתרה, כדי שלא יכשילו את בית המשפט באי-דיוקים, וכדי שתהיה אמינות רבה ככל האפשר לעובדות המוצגות לפנינו" (בג"ץ 594/85 עוזיאלי נ' מינהל מקרקעי ישראל, מ(2) 262 (1986)).
- על יסוד האמור, דין העתירה להדחות על הסף, בשל אי-גילוי עובדות רלוונטיות. זאת שכן, "הלכה מושרשת היטב היא, כי אי גילויין של עובדות הרלוונטיות לעתירה, מהווה חוסר ניקיון כפיים, והתנהלות כזו מצד העותר יש בה כדי לשלול, לעיתים כנימוק יחיד, את זכותו לסעד מן הצדק" (בג"ץ 5498/03 מקמל נ' שר הביטחון (6.7.2003); וראו, מבין רבים אחרים, גם בג"ץ 7914/12 פלוני נ' ממשלת ישראל (15.10.2013)). בענייננו ובעיקר, כאשר בית משפט זה מתבקש ליתן צו ביניים בהול, היה על העותרת להקפיד ולצייר את התמונה בשלמותה, ללא כחל ושרק.
6. בנוסף, העותרת אינה מבהירה בעתירה מהי העילה המשפטית עליה היא נסמכת, ומהו הטעם המצדיק התערבות בשיקול דעתה של המשיבה. אמנם, מן העתירה ניתן ללקט חצאי טענות, אשר חלקן מרמזות על טענה שעניינה "אכיפה בררנית" או אף חריגה מסמכות, ואולם העותרת לא עמדה בנטל הראשוני המוטל עליה, להצביע על עילה להתערבותו של בית משפט זה בהחלטותיה של המשיבה. אשר לטענה בדבר "אכיפה בררנית" יש לציין, כי העותרת צירפה לעתירתה תמונות של מוצרים כשרים לפסח המיוצרים על-ידי יצרנים אחרים, ואולם היא נמנעה מלצרף תמונות של מוצריה שלה. לפיכך, התשתית העובדתית שהונחה על-ידה אינה מספקת, ואינה מאפשרת להגיע למסקנה ראשונית, בנוגע לעתירה דנן.
7. לאור האמור, העתירה נדחת בזאת על הסף. משלא התבקשה תגובה, לא יהא צו להוצאות. ניתן היום, י"ג בניסן התשע"ד (13.4.2014).